

VOORWOORD

De muziek van Händel mocht zich al tijdens zijn leven in een enorme populariteit verheugen. Veel ervan werd destijds uitgegeven in zowel de originele versie, als in arrangement. Na Händel's dood bleef zijn muziek nog lange tijd populair en dus uitgevoerd en bewerkt worden. Eén van de 18e eeuwse musici met een grote bewondering voor Händel was de cellist Stephen Paxton (1734 - 1787). Paxton componeerde op zijn beurt een respectabele hoeveelheid muziek voor cello. Naast een celloconcert gaat het om sonates voor cello met basso continuo en om celloduetten (of viool / cello of cello / fagot). Opmerkelijk is dat hij van tijd tot tijd daarin een deel verwerkt dat afkomstig is uit het oeuvre van Händel, altijd met vermelding van de auteur. Naast muziek van Händel gebruikte Paxton ook regelmatig Engelse en Schotse volksmelodieën. Behalve muziek voor cello componeerde hij ook vocale muziek.

Stephen Paxton werd geboren in Durham en aldaar gedoopt op 27 december 1734. Hij overleed te Londen op 18 augustus 1787. Evenals zijn broer William en zijn neef George ontving hij een muzikale ontwikkeling als koorknaap te Durham. Van daaruit werd hij naar Londen gestuurd voor verdere ontwikkeling. In Londen werkte Paxton als zanger en als cellist. In 1784 werkte hij mee als cellist aan de Handel Commemoration (Händel herdenking) in Westminster Abbey.

De *March in Scipio* is afkomstig uit de *Six easy solos for a Violoncello or Bassoon*, op. 3, uit 1778. Met name de versie *For A Violoncello* (één cello) is bepaald niet 'easy' te noemen! De overige bewerkingen komen uit de *Twelve Easy Lessons* uit 1786. Op twee stukken na geeft Paxton aan waaruit de stukken afkomstig zijn. Dat geldt niet voor het *Andante Larghetto* en het *Minuetto*. Het *Andante Larghetto* is afkomstig uit Händel's *Concerto Grosso*, op. 6: 12 en is door Paxton getransponeerd van E groot naar C. Het *Minuetto* is afkomstig uit *Concerto Grosso* op. 3: 4. De melodelijn bij Paxton blijkt de partij van de tweede viool te zijn in het Trio van het laatste deel, bij Händel niet als Menuet, maar als *Allegro aangeduid*. Overigens bestaat dit stuk ook in een anonieme versie voor clavecimbel solo, eveneens Menuet geheten en met dezelfde partij als die van Paxton als bovenstem. Het *Minuet* uit *Berenice* is door Paxton getransponeerd van Es groot naar D, de *March in Deidamia* van D groot naar G.

De voorliggende uitgave is gebaseerd op de gedrukte exemplaren die zich bevinden in de British Library te Londen onder kastnummer R.M.17.f.18.(3) voor de *Easy Solos* en g.512.(1) voor de *Twelve Easy Lessons*. Mijn dank gaat uit naar de British Library voor het beschikbaar stellen van het bronmateriaal.

Willem Poot

Georg Friederich Händel

(1685 - 1759)
arranged by

Stephen Paxton

(1734 - 1787)

for Cello and Basso Continuo, or for 2 Cellos

Realization of the figured bass: Willem Pool

Andante Larghetto

[from Concerto Grosso op. 6: 12]

Andante Larghetto

6 6 4 3 6

8 6 6 # #

15 6 5 6 # 6 7 4 # 6 5 #

22 6 6 6 6 5 7 4 3 6

Minuet in Ariadne

Andante

The musical score is presented in three systems, each with a piano (p) part and a guitar part. The piano part is written in a grand staff (treble and bass clefs), and the guitar part is in a single bass clef. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The tempo is marked 'Andante'. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and dynamic markings like 'p' (piano). Fingerings are indicated by numbers 1-4 on the piano part and 1-6 on the guitar part. A large diagonal watermark 'BLADMUZIEKPLUS.NL' is overlaid across the page.